

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΑΘΛΗΦΟΡΟΥ

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐδὺς ψάλλομεν

Ἦχος Δ'

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε

ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Εὐ α ρε στη η σα α σα Θε ω Α θλο
φο ρε και πει ρα σθει ει σα α ως χρυ σος
εν κα μι νω Πα ρα σκευ η πα νεν δο ξε
βα σα νων πει ρα σμοις θαυ μα τα πη γα ζεις
νυν και νο ση μα τα παυ εις και τον υ πε
ρα γα θον του Θε ου Θε ον Λο ο γον υ
περ η μων α ει εκ δυ σω πεις ο πως αυ
του των δω ρε ων επι τυ υ χω μεν

Δόξα... Τῆς Ἀγίας. Ἦχος α'

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ^πμα^q τι

^π^q Την σπουδην σου τη κλησει καταλληλον

Α^Δ εργασάμενη φερώ νυ με^π^q την ομω

νυ μον σου πιστιν εις κατοι κι αν κεκληρω

σαι^Δ Παρασκευη η αθλοφορε^π^q ο θεν προ

χε εις ιαματα^Δ και πρεσβευεις υπερ των

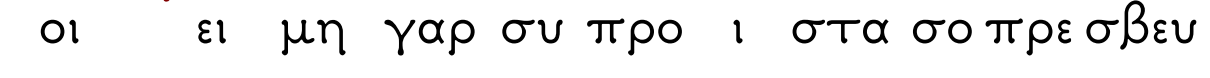
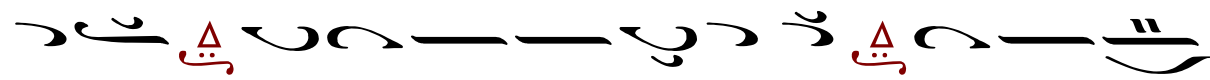
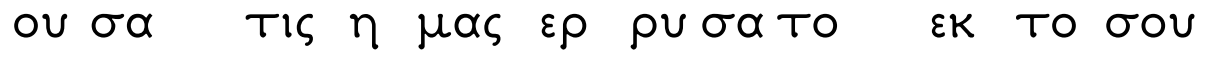
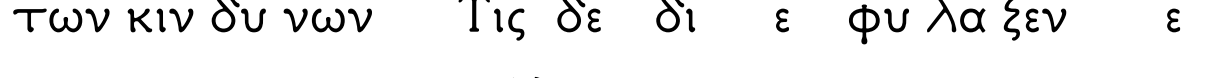
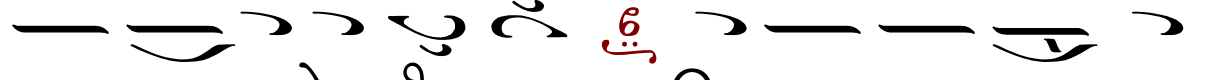
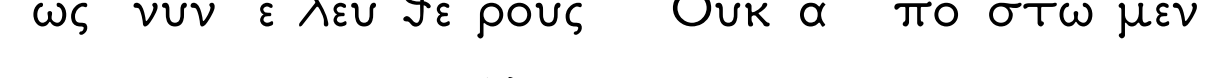
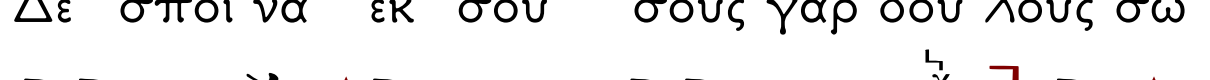
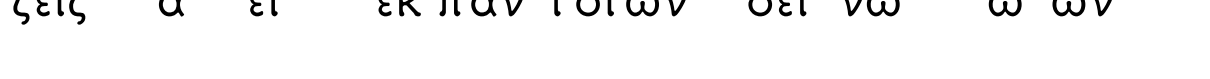
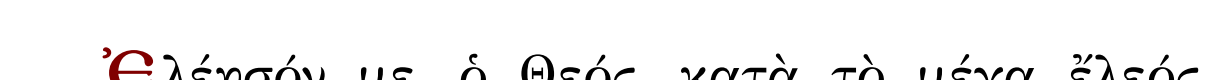
ψυχων ημων^π^q

Α^Δ και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην⁶

⁶ Ουσιωπήσωμεν ποτε Θεο το

κε^Δ τας δυ να στειει αας σου λα λεινοι αναξι

οι ει μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ
 ου σα τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου
 των κιν δυ νων Τις δε δι ε φυ λα ζεν ε
 ως νυν ε λευ θε ρους Ουκ α πο στω μεν
 Δε σποι να εκ σου σου γαρ δου λους σω
 ζεις α ει εκ παν τοιων δει νω ω ων

‘Ο Ν' ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶπα ψάλλομεν τὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ α'

Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἦχος λϠ Νη —² Γα

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Υ μνων σου την μνη μην πα ρα κα λω

εν δο ξε Πα ρ Θε ε νε των πται σμα των μου

τας σει ρας δι αρ ρη ζον τα χος ταις προς

Κτι ι στην τον Πα νοι κτι ρ μο να πρε σβει αις

σου

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Με γιστη η δύναμιν Σε μνηε

λάβες αξίως εκ Θεου του θαυματούργου

γινέται την ουν χρωμένη ηδη παυσον

τα πολυχρόνια παθήμουδεομαι

Δοξα Πατρικαι Υιω και αγιω

πνευματι

Νομιμωσα θλησασα επι γης Πα

ρασκευη η Μαρτυς και το στεφος εν Ου

ρανωσης απο λαβουσα καρτεριας

υπερ ημων τον Σωτηρα ικετευε

Και νυν και αι και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. **Ο**μ μα τι Πα να α σπι λε επ

ε μοι ι λε ω σου βλε ψον και ι α

τρευ σον τα δει να του σω μα τος πα θη και

τας νο ο σους α πο σκο ρα κι σον θει αις πρε

σβει ες σου

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

† σχυ ι του Πνευ μα τος του Πα να

γι ου η μας ε λε η σον Πα ρα σκευ η

καὶ νοσῶντων πάντων σου ἰαταῖς ἐλευ

θεῶν σου

Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρεσβεύε ὑπερ

μῶν

Ἐν σὺν ταῖς πρεσβείαις σου Παράσκει

ἡ πανάκχηρά τε πάντας ἡμᾶς τοὺς σε

ἀνυμνοῦντάς καὶ εὐφημῶς γεραίρον

τάς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ

πνευματι

Γεννομοὶ Πολυαθλῆτω τε θλιμμε

νω προστα τις συν τονος και εκ πα θων και

κιν δυ υ νων ρυσαι ταις ευ χαις σου και

θλι ψεων

και νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. ξε λου Πα να χραν τε νο

σων δει νων με και θλι ψεων των α φει δως

κα τα πι ι ε ζον των τον σον δου λον ε

κα στο τε

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἦχος πδ' Γα

Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μω^Γ_{ων}^Α

^Γ_Α ρω μην δι δου μου Παν σε μνε^Γ_Α κα τα

τε δαι μο νων και ο λε θρι ων πα θων και

τον σα λον των πται σμα των μου ι ε ραις

λι ταις σου καταπρα υ νον^Γ_Α

^Γ_Α Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μω^Γ_{ων}^Α

^Γ_Α Α γα πη σα σα Κυ ρι ον^Γ_Α και στε φα

νους δο ο ξης κο μι σα σα υ περ παν των

κα θι κε τευ ε των πιστω σ τι μων των σε Παν ευ

φη με^Γ_Α

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

πνευματι

Ι κε σι ας μου προσ δε ζαι ω Πα ρα

σκευ η Παρ θε ε νε πο λυ α θλε και πα

θων μου την σκο τομαι ναν σου θερμαις πρεσβει

αις απο δι ω ζον

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Ρυσαι Κο ρη Πα να μω με

η Θε ον α σπο ο ρως κυ η σα σα τον

σον δου λον κιν δυ νευ ον τα κα τα πον τι

σθῆ ναι με τοις πταισμασιν

Ὡς δὲ
Φώτισον ἡμᾶς,

Ἄ γι α του Θε ου πρεσβευ ε υπε ρ η

μων

Ὡς περ Συ Σε μνη εις Νυμφω να τον Ου

ρα νιον αυ γα ζη ταις εν θε οις μαρ μα ρυ

γαις ου τω ω σους δου λους δο ξης θει ας κα τα

ξι ω σον

Ἄ γι α του Θε ου πρεσβευ ε υπε ρ η

μων

Ε ου εν τω να ω προ σελ θον τας τους οι

κε τας σου ^Γω Πα ρα σκευ η ε λευ θε ρω σον

εκ νο ο ση μα των ^Χταις ευ χαις σου και κα κω

σε ων ^Γ

^ΓΔο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι ^Γ

^ΓΕ ρω τι Θε ου την ψυ χην μου πλη ζον

δε ο μαι ^ΓΠα ρα σκευ η θει αις πρε σβει ει αις

σου ^Χκαι των πα θων μου την α χλυν νυν ε ξα

φα νι σον ^Γ

^ΓΚ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην ^Γ

Θεοτοκίον.

Γα να γνε η μεις κε κτη με
νοι σε βο η θει αν σκε πην και βε βαι αν
αν τι ι λη ψην παν το ος κιν δυ νου δι α
σου α ει ρυσθει ημεν

Ὡδή στ' . Ἰλάσθητι μοί...

Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
μων

Αι μα των σου τοις κρου νοις Πα ρα σκευ
η ως κα τε σβε σας της α πι στι ας το πυρ
ου τω νυν κα τα σβε σον την φλο γαν των νο
ο σων μου ταις σαις ι ι κε σι αις και κιν δυ νων

με ε ζαρ πα σον

γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Ρε ον των το χα μερ πες Πα ρα σκευ η

Πα να κη ρα τε το α στα τον και φθαρ τον

πα ρι δειν α ζι ω σον σον δου λον πρε σβει ει

αις σου και α ζι ι ω θη ναι θει ας δο ζης

και λαμ προ τη τος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

πνευ μα τι

Α πα σας τας κε φα λας των α νο μουν

των συντριβεσθαι υ ποτους ποδας ημων
 Θεον καθικετευε Μαρτυς των τιμων των
 σου ποθωτηνην σην Καραν ην απετεμεν
 ο α νομος

Και νυν και αι και εις τους αι
 ωνας των αιωνων αμην

Θεοτοκίον. Ευουσα το καθαρων και
 αγιωτατον Τεμενος Μαρια του
 Παντοουργου παρασχου μοι δακρυα ψυ
 χην καθαριζοντα και επακουσον
 μου της δεησεως σου δεομαι

ΓΑ Ε πι ι ι βλε ε ε ψον μετ ευ με
 νει ας Πα ρα σκευ η Α θλη φο ρε ε πι τα
 ε μα δει να πα θη του σω μα τος και ι
 α σιν δω ρη σαι μοι οι ευ χαις σου
 ΓΑ Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου ου το αλ γος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
 Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'.

Προστατρι ἀπιστων Παράσκευη
 ἀθληφορε πέελουσα τοῖς τησεπτη Εἰ
 κονισου θερμῶς προσπελάαζουσι
 κετευ ε Χριστον τον Νυμφι ἰον σου
 δωρη θηναι λυσιν των δεινων νοσων και
 θλιψηων και αμαρτιων πασων την
 συγχωωρησιν

Προκείμενον ᾠχος δ'

^Γ
^Ϟ
^λ Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι
 ον και προ σε σχε μοι ^Δ
^Ϟ και ει ση κου σε της
 δε η η σε ως μου ^Ϟ (Δίς)

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον. ^Ϟ
^λ Υ πο με νων υ πε μει να
 τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^Δ
^Ϟ και ει ση
 ση κου σε ^Γ
^λ της δε η η σε ως μου ου ου ^Ϟ

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Κεφ. ε' 24—34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις, οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ· Ὅτι, κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε, καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'   Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

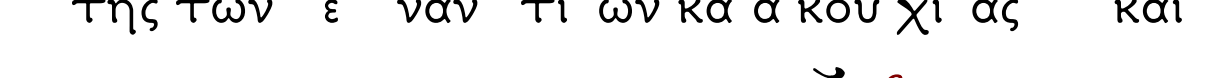
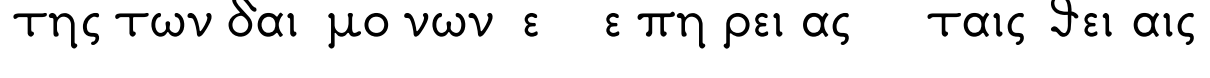
Α γι ω Πνευ μα τι **Τ** α ις της Α θλη
 φο ορου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει
 ψον τα πλη θη ^ν των ε μων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **Τ** α ις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
 πλη θη ^ν των ε μων εγ κλη μα των
Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη
 θος των οικ τιρ μων σου ε ξα λει ψον το
 α νο ομη μα μου

Ήχος πλ. β'. Μεταβολή τῶν θλιβομένων

 Με τα βο λη παν το ος κιν δυ νου α παλ

 λα γη νο σου παν τοι ας υ παρ χου σα Πα ρα

 σκευ η Παρ θε νε ρυ σαι παν τας των δει νων

 της των ε ναν τι ων κα α κου χι ας και

 της των δαι μο νων ε ε πη ρει ας ταις θει αις

 σου προς Θε ον δε η η σε σι ι ι

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἦ**ωσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ
 Ὕχος π̣δ̣ Νη

ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων
 Ἄ ρα ραν πα αν σε πτον παν τες της Παρ
 θε νο μαρ τυ ρος δε ευ τε Πα ρα σκευ ης πι
 στοι εν ε τη σι οις τι μη σω μεν εν
 υ μνοις ως πη γην α νε ξαντ λη η τον των
 ι α μα των α ει και θει ων δω ρη μα
 των
 ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ
 η μων

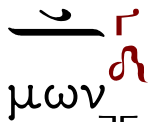
Ἐορτήν πανασιανοί πιστοὶ ὁρ
 θοδόξως ἐπιτελέσωμεν φαιδρῶς Πα
 ρασκευῆς νυντὴν Καρανπροσκυνούντες
 καὶ βοῶντες ἐκ πίστεως προφθάσον ρυ
 σαι ἡμᾶς λιταῖς σου πασης νοσοῦ
 ῶν Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Α
 γιῷ πνεύματι
 Ὑπερπανανσιαν καὶ ὑπερ
 χρυσίον ἡ καρασουδιᾶ λαμπουσα
 παρῆχει σωτηρίαν ταῖς πιστεῖα
 ῖς θληφορεῖ πρὸς αὐτὴν κατὰ φευγούουσι

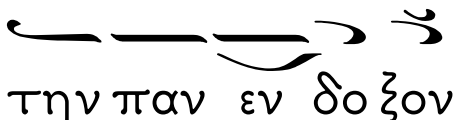
και ι α τρευ ει ψυ χων θα να τη φο
 ρους νο σους
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην
 Η Θε ον σαρ κο φο ρον Πα να γι ι
 α Παρ θε νε α πο κυ η σα σα εκ παν
 των α δο κη των κιν δυ νων τον λα ο ον σου
 και εκ νο σων πε ρι σω ω ζε και α μαρ
 τι ας δε σμον τα χει λι ταις σου λυ σον

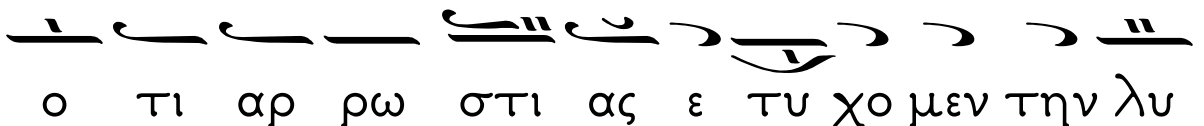
Ὡδὴ ἡ' .Τὸν Βασιλέα

Εἰς Ὑψὸν Γα

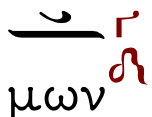
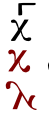
 Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

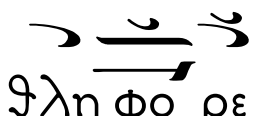
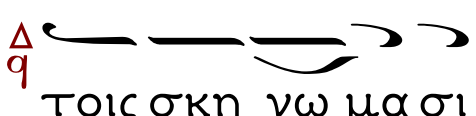
μων
 Ε το μα τι παν τες και καρ δι α υ μνου

 Δ +
μεν την παν εν δο ξον Μαρ τυ ρα Κυ ρι ου

ο τι αρ ρω στι ας ε τυ χο μεν την λυ

σιν

 Α γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων
 Ε ν ου ρα νι οις Πα ρα σκευ η α

 Δ +
θλη φο ρε τοις σκη νω μα σι χο ρευ ου σα των

πιστει σε υμνο λο γου ουν των μνημονευε

Παμμα καρ

Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

πνευματι

Ρωσθει σα Μαρτυς τη ι σχυ ι Κυ ρι

ου των τυραννων κα τη σχυ νας τα θρα ση

θραυ στον και νυν πα αν των δε σμους τυραν

νου με νων

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Α χραν τε μο νη Ευ λο

γη με νη Μα ρι α τα δυ σι α τα ι α
 α τρευ σον πα θη του οικ τρου σου δου ου λου
 ι να σε μα α κα ρι ζω

Ὡς δὲ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
 μων

Φ λε ε ζον πα ρα νο μων Πα ρα σκευ η
 Μαρ τυς πε ρι τω θει ω τε χ να σμα τα α
 θε α πι στους δε παν τας θει ω αυ γα σμα τι
 λαμπ ρυ νον

Ἄ γι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η

μων

Εμ πλεως εν Θεου λαμψεως γε

νε εσθαι τονσον οι κετηννυ νικαταξιω

σονταις προς τον ολον Δεσποτην λιταις

σου Πανσεμνε

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω

πνευματι

Ινα σε δοξαζω Παρασκευη

ποοθωτας ανιατους μου νοσους Θε

ραπενσον καιταις ευχαις σου τελειαν

ρωσιν παρασχουμοι

Γ και νυν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Μο ο νη Θε ο το κε ως α

γνη και Μη ητηρ της α κα θαρτουι λυ ος

με κα θαρ ο των α κα θαρ των μω λω πων

+ και σω σον Δε σποι να

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Μεγαλυνάρια Ἄ ξι ο ν ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον

και Μη τε ρα του Θε ου η μων Την τι μι

ω τε ραν των Χε ρου βειμ και εν δο ζο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν

την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν οἶκον ὅπου
ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Αι τη σαι ει ρη νην πα ρα Θε ου ψυ

χων σω τη ρι αν και κιν δυ νων α πα λλα γην

θει α α θλη φο ρε Πα ρα σκευ η ευ

χαις σου τοις πι στει ευ φη μου σι σε και γε

ραι αι ρου σι

Πο ρφυ ραν εξ αι αι μα τος την στο λην

συ πε ρι κει με νη και το στεμ μα εν κο ρυ
 φη ^Γ ε χου σα ω Μαρ τυς και την της Παρ
 θε νι ας ^Χ κα τε χου σα λαμ πα α δα ^Δ η
 μων μνη μο νευ ε ^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ^Γ
^Δ Με γας εν α
 θλη σει α να δει χθει εις ως τρο παι ο φο
 ρος και εν θ αυ μα σιν ευ κλε ης ^Γ με γας αν
 τι λη πτωρ της Εκ κλη σι ας ω φθης ^Δ Γε
 ωρ γι ε παμ μα α καρ Μαρ τυ ρων και χη
 μα ^Γ

Πασαι των Αγ γελων αι στρατι αι
 Προδρο με Κυ ρι ου Α ποστολων ηδω
 δε κας οι Α γι οι Παν τες με τα της
 Θε ο το κου ποι η σα τε πρεσβει ει αν
 εις το σω θη ναι η μα α α ας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ

Προβλεπόμενο ἀπὸ το Ὑπικόν Ἀπολυτίκιον,

μὲ Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Ἦχος α'

^χ
^π
^q **Τ**ην σπουδην σου τηκλήσει καταλλήλον

^Δ
^δ **Ε**ργασάμενη φερω νυμε ^π
^q την ο μω

νυ μον σου πι στιν εις κα τοι κι αν κε κλη ρω
 σαι Πα ρα σκευ η η α θλο φο ρε ο θεν προ
 χε εις ι α μα τα και πρε σβευ εις υ περ των
 ψυχων η ημων

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ
 μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς,
 εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν
 δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
 παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ

ἀγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως,

ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἦχος Δι

Ἦχος Δι
 Θ υ υ μα τω Δε σπο τη και Θε ω

η χθης Καλ λι παρ θε νε θει ει ον και
 πα να μω μη τον πα σας ο θε εν ηυ
 φρα νας τας ου ρα νι ι ους αρ χας
 και Μα καρωνα οι δι με ψυχας δι ο παν
 τες πι στει σου δε ε ο με θα και πο θω
 ζε ε ο ο ον τι ρυ υ σαι αι ταις λι ταις
 σου εκ νο ο σων και παν το δα πων ε ναν
 τι ων η μας τους τι μων τας σε πα α νευ φη
 με

Δε σποι να α προ σδε ζαι αι τας δε η
 σεις τω ων δου λων σου και λυ τρωσαι η

μας α πο πα σης α να α γκης και θλιψε
ως

την πασαν ε ελ πι δα μου εις σε α
να α τι θημι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον
με υπο τη ην σκε πην σου ου ου

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.